

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Cb/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120427449
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6120427449.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: "DHF" SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, so sídlom Przysietnica 113, 36-200 Brzozów, Poľská republika, NIP: 6861684397, zastúpeného JUDr. Karolom Glinským, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Stropkove, Cintorínska 554/67, 091 01 Stropkov, IČO: 42 083 737, proti žalovanému: Y. Š. STORMTRANS, s miestom podnikania Palárikova ul. 3073/8, 934 01 Levice, IČO: 46 327 215, o zaplatenie 2.600,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.600,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.600,- eur od 01.10.2020 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 80,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 08.11.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť mu sumu 2.600,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.600,- eur od 01.10.2020 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 80,- eur, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe objednávky žalovaného číslo ST/125/2020 zo dňa 16.07.2020, zabezpečil žalobca pre žalovaného prepravu tovaru z mesta Sabinov do mesta Leuna v Nemecku a prepravu vyúčtoval faktúrou VAT EU/26/07/2020/T na sumu 1.200,- eur splatnú 20.09.2020 s priloženým CMR a dodacím listom. Na základe objednávky žalovaného číslo ST/128/2020 zo dňa 17.07.2020, zabezpečil žalobca pre žalovaného prepravu tovaru z mesta Sabinov do mesta Padeborn v Nemecku a prepravu vyúčtoval faktúrou VAT EU/28/07/2020/T na sumu 1.400,- eur splatnú 06.09.2020 s priloženým CMR a dodacím listom. Dôvodil ďalej, že žalovaný aj keď prisľúbil úhradu prepravy, na telefonáty a výzvy veriteľa nereaguje, a preto je žalobca nútený uplatniť si svoju pohľadávku a to vrátane príslušenstva, t. j. zákonných úrokov z omeškania a náhrady nákladov a trov.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 24.11.2020 platobný rozkaz sp. zn.: 4Up/2072/2020, proti ktorému podal žalovaný včas odpor, v ktorom poukázal na objednávky prepráv, v ktorých sú uvedené presné dátumy nakládky a vykládky a upozornenie na nedodržanie termínov a následné sankcie, pričom argumentoval, že dopravca svojim potvrdením súhlasil s uvedenými podmienkami. Poukázal ďalej na doklady CMR, ktoré dokazujú, že namiesto 21.07.2020 ako stojí v objednávke č. 8T/125/2020, bola vykládka zrealizovaná 22.07.2020 a namiesto 22.07.2020 ako stojí v objednávke č. 8T/128/2020, bola vykládka zrealizovaná 23.07.2020. Ďalej poukázal na faktúry žalobcu, ktoré dokazujú, že objednávky č. ST/125/2020 a č. ST128/2020 neboli vyložené vo vopred stanovený termín a tiež na list zo dňa 02.09.2020 - upovedomenie, v ktorom je odôvodnené nezaplatenie faktúry.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že žalobca riadne splnil svoj záväzok a žalovaný pred začatím súdneho konania nereklamoval plnenie žalobcu. Preprava bola žalobcom vykonaná v súlade s objednávkou a žalovaný nevzniesol voči preprave žiadne námietky, dokonca potvrdil, že fakturácia bude zaplatená a zaslal svoju adresu 29.07.2020. Argumentoval ďalej, že sankcie za údajné nedodržanie termínu boli urobené dodatočne až ako účelová reakcia na podanie faktúr na vymáhanie. Keďže žalovaný riadne plnenie žalobcu včas nereklamoval, naopak, sľuboval úhradu platieb uskutočniť, žalobca žiadal, aby dodatočne uplatnené účelovo vymyslené sankcie žalovaného súd neuznal. Dôvodil ďalej, že žalobca sa so žalovaným na uplatnenej sankcii platne v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedohodol, nakoľko zmluvné pokuty musia byť odsúhlasené písomne, v dôsledku čoho môže žalovaný žiadať len náhradu škody, ktorú nech súdu preukáže. Odhliadnuc od uvedených argumentov žiadal, aby súd v zmysle § 301 Obchodného zákonníka neuznal účelovú a neprimeranú zmluvnú pokutu, keďže ide o špekulatívny postup žalovaného, keď sám žalovaný sa obohatí na vykonanej preprave a následne celú odmenu prepravcu započíta s neprimerane vysokými účelovými pokutami. Žiadal, nech žalovaný na porovnanie ukáže, aká škoda mu bola spôsobená a koľko on obdržal od zákazníka za zabezpečenie predmetnej prepravy. Žalobca ďalej v zmysle § 14 ods. 1 a 3 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 28.01.2021.

4. Žalobca vo svojom podaní, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní opäť uviedol, že žalovaný nikdy pred začatím súdneho konania nereklamoval plnenie žalobcu. Preprava bola žalobcom vykonaná v súlade s objednávkou vrátane termínov vykládky a žalovaný nevzniesol voči preprave žiadne námietky. Argumentoval, že naopak, 21.07.2020 o 13:48 prebehla medzi účastníkmi dohoda, že keďže vodič vyložil tovar sám, tak žalovaný doplatí ešte 100,- eur extra k objednávke ST/125/2020, teda namiesto pôvodných 1.100,- eur, sumu 1.200,- eur. Poukázal tiež na to, že žalovaný poďakoval žalobcovi za profesionálny prístup a teda spokojnosť s vybavením dopravy správou 21.07.2020 o 13:55. Argumentoval ďalej, že to isté sa stalo dňa 22.07.2020, keď o 14:43 žalovaný tiež potvrdil, že vodič vyložil tovar na mieste a dňa 23.07.2020 o 09:58 žalovaný zaslal po vyložení tovaru novú opravenú objednávku ST/128/2020, kde je tiež navýšená cena o 100,- eur, celkovo teda 1.400,- eur namiesto skôr dojednaných 1.300,- eur (dojednané cez platformu platform.trans.eu dňa 17.7.2020 o 12:13). Žalovaný tak dvakrát písomne potvrdil, že doprava prebehla v poriadku a faktúra bude zaplatená. Jednostranne uložené sankcie boli urobené dodatočne až ako účelová reakcia na podanie faktúr na vymáhanie. Keďže žalovaný riadne plnenie žalobcu včas nereklamoval, žalobca žiada, aby dodatočne uplatnené účelové sankcie žalovaného súd neuznal. Opäť poukázal na § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého musí byť zmluvná pokuta dojednaná písomne. Argumentoval, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k dojednaniu o zmluvných pokutách, na ktoré žalovaný poukazuje. Formálne boli objednávky ST/125/2020 a ST/128/2020 vysielané až dodatočne po dojednaní ceny a miesta prepravy a žalobca nemal možnosť ani neodsúhlasiť svojim podpisom dojednanie o sankciách, ktoré si aj bez vecného dôvodu, keď doprava bola vykonaná riadne a včas, žalovaný uplatnil. Namietal, že obrana žalovaného nemá oporu v právnych predpisoch a ani v dohode medzi zmluvnými stranami, žalovaný nemá právo podľa nich uplatňovať voči žalobcovi sankcie za riadne vykonanú prepravu. Poukázal ďalej na to, že v reťazi správ medzi účastníkmi celej dopravy je dôkaz, že žalobca všetky potrebné skutočnosti oznámil žalovanému resp. došlo k riadnej preprave tovaru aj poskytnutiu informácii. Záverom opäť s poukazom na § 301 Obchodného zákonníka žiadal, aby súd neuznal účelovú a neprimeranú zmluvnú pokutu žalovaného, keď mal za to, že ide o špekulatívny postup žalovaného, keď sám žalovaný sa obohatí na vykonanej preprave a následne nastaví sankcie, v ktorých odmenu prepravcu nezaplatí.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu podľa § 180 CSP prejednal, keď právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich vyjadreniach tak, ako ich súdu zaslal. Uviedol ďalej, že komplikácie vznikli na základe porušenia pravidiel zmluvnej prepravy, keď každá firma má vypracované svoje požiadavky. Je viazaný tým, že doručí prepravovaný náklad v dojednaný termín. Daná prepravná spoločnosť nedoručila prepravovaný náklad v dojednaný čas, tento náklad nadväzoval na ďalší transport v Nemecku, keď v Nemecku sa náklad prekladal a transport pokračoval ďalej. Zo strany objednávateľa mu bola vypovedaná spolupráca pre neskoré dodanie tovaru a neboli mu zaplatené peňažné prostriedky za danú prepravu. Ponúkol žalobcovi 50 % dojednaného prepravného, s čím žalobca nesúhlasil a odvtedy je komunikácia

medzi nimi na mŕtvom bode. Tých 50 % prepravného by uhradil, z jeho strany ochota bola. Argumentoval ďalej, že stratil klienta, s ktorým 2,5 roka spolupracoval. Náklad musel byť doručený včas, takto to funguje v medzinárodnej nákladnej doprave. Bude ešte dlho trvať, kým si nájde ďalšieho klienta. Titulom záverečného návrhu žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, oboznámil návrh na vydanie platobného rozkazu, faktúru č. EU/28/07/2020/T, objednávku č. ST/128/2020, doklady o CMR, dodacie listy, faktúru č. EU/26/07/2020/T, objednávku č. ST/125/2020, výzvu zo dňa 26.10.2020, výpis z registra žalobcu, výpis zo živnostenského registra ohľadom žalovaného, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 4UP/2072/2020 zo dňa 24.11.2020, odpor k platobnému rozkazu spolu s prílohami (žaloba s prílohami, objednávka č. ST /125/2020, CMR, dodací list, faktúra č. EU/26/07/2020/T, uplatnenie zmluvnej pokuty k objednávke ST/125/2020, objednávka č. ST/128/2020, faktúra č. EU/28/07/2020/T, doklad o CMR, dodací list, uplatnenie zmluvnej pokuty k objednávke ST/128/2020), vyjadrenie Finančného riaditeľstva SR, vyjadrenie žalobcu k podanému odporu spolu s prílohami (GPS súradnice z dopravy WZ1188U, prepis komunikácie medzi sporovými stranami z platformy platform.trans.eu, GPS súradnice z dopravy: WJM29472), vyjadrenie žalobcu spolu s ospravedlnením a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 4Cob/44/2021 zo dňa 17.08.2021 a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o preprave a to na základe objednávky č. ST/125/2020 zo dňa 16.07.2020 a na základe objednávky č. ST/128/2020 zo dňa 17.07.2020. Z objednávky č. ST/125/2020 zo dňa 16.07.2020 vyplýva, že nakládka prepravovaného tovaru sa vykoná dňa 17.07.2020, medzi 08:00 - 14:00 hod. v meste Sabinov a vykládka sa vykoná dňa 20. - 21.07.2020 v Spolkovej republike Nemecko, mesto Leuna. Cena za prepravu bola dojednaná vo výške 1.200,- eur. V objednávke je uvedená aj poznámka, v zmysle ktorej za nedostavenie sa na nakládku/vykládku v čas uvedený v objednávke, objednávateľ účtuje 50 % z dohodnutej ceny, prípadne v iný dátum do výšky 100 %. Ďalej je uvedené, že originálne dokumenty je potrebné zaslať maximálne do 10 dní odo dňa vykládky, v prípade nedodržania lehoty sa účtuje poplatok vo výške 20 % z ceny prepravy. Z dodacieho listu a dokladu o CMR vyplýva, že prepravovaný náklad bol naložený dňa 17.07.2020 v Sabinove a vyložený dňa 22.07.2020 v Leuna. Za uvedenú prepravu žalobca vystavil žalovanému dňa 22.07.2020 faktúru č. EU/26/07/2020/T vo výške 1.200,- eur s termínom splatnosti dňa 20.09.2020. Z objednávky č. ST/128/2020 zo dňa 17.07.2020 vyplýva, že nakládka prepravovaného tovaru sa vykoná dňa 20.07.2020, medzi 08:00 - 14:00 hod. v meste Sabinov a vykládka sa vykoná dňa 21. - 22.07.2020 o 08:00 hod. v Spolkovej republike Nemecko, mesto Padeborn. Cena za prepravu bola dojednaná vo výške 1.400,- eur. V objednávke je uvedená aj poznámka, v zmysle ktorej za nedostavenie sa na nakládku/vykládku v čas uvedený v objednávke, objednávateľ účtuje 50 % z dohodnutej ceny, prípadne v iný dátum do výšky 100 %. Ďalej je uvedené, že originálne dokumenty je potrebné zaslať maximálne do 10 dní odo dňa vykládky, v prípade nedodržania lehoty sa účtuje poplatok vo výške 20 % z ceny prepravy. Z dodacieho listu a dokladu o CMR vyplýva, že prepravovaný náklad bol naložený dňa 20.07.2020 v Sabinove a vyložený dňa 23.07.2020 v Padeborn. Za uvedenú prepravu žalobca vystavil žalovanému dňa 23.07.2020 faktúru č. EU/28/07/2020/T vo výške 1.400,- eur s termínom splatnosti dňa 06.09.2020.

8. Žalovaný oznámil dňa 02.09.2020 žalobcovi, že si voči nemu uplatňuje dobropis titulom objednávky č. ST/125/2020 vo výške 100 %, teda v sume 1.200,- eur a to z dôvodu doručenia prepravovaného tovaru po dojednanom termíne. Rovnako dňa 02.09.2020 oznámil žalovaný žalobcovi, že si voči nemu uplatňuje dobropis aj titulom objednávky č. ST/128/2020 vo výške 100 %, teda v sume 1.400,- eur a to z dôvodu doručenia prepravovaného tovaru po dojednanom termíne.

9. Z GPS súradníc vozidla vykonávajúceho prvú prepravu (WZ 1188U) vyplýva, že predmetné vozidlo sa dňa 21.07.2020 o 13:04:45 nachádzalo v meste Leuna. Z GPS súradníc vozidla vykonávajúceho druhú prepravu (WGM29472) vyplýva, že predmetné vozidlo sa dňa 22.07.2020 o 12:49:54 nachádzalo v meste Padebor.

10. Medzi stranami sporu prebiehala prostredníctvom platformy „platform.trans.eu“ komunikácia, prostredníctvom ktorej strany sporu dojednávali podmienky oboch prepráv a tiež si strany sporu poskytovali informácie ohľadom priebehu samotných prepráv. Z predmetnej vzájomnej komunikácie tiež vyplýva, že žalobca dňa 21.07.2020 o 13:33 oznámil žalovanému, že nákladné vozidlo sa nachádza na mieste vykládky v Nemecku, avšak vodičovi bolo oznámené, že má prepravovaný tovar vyložiť sám, čo však nebolo predmetom dohody. Na uvedené reagoval žalovaný tak, že sa so žalobcom dohodli na príplatku vo výške 100,- eur. Následne o 15:29 hod. kontaktoval žalobca žalovaného, že keď vodič vyložil

polovicu prepravovaného nákladu, bolo mu oznámené, že sa má vzdialiť 6 m od brány, pretože v mieste vykládky s prácou v daný deň končia a má sa vrátiť ráno o 6:00 hod a vyložiť zvyšok prepravovaného nákladu. Dňa 22.07.2020 (v bližšie nezistený čas) žalobca opäť kontaktoval žalovaného a v súvislosti s druhou vykonávanou prepravou mu avizoval rovnaký problém ako v predchádzajúci deň, že vodič musí vyložiť prepravovaný tovar sám. Strany sporu sa opäť vzájomne dohodli na príplatku vo výške 100,- eur.

11. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 26.10.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžných súm titulom vykonaných prepráv, avšak neúspešne.

12. Súd nevykonal dokazovanie vyžiadanim sankcií a reklamácií od odosielateľa resp. príjemcu zásielky ako ani dokazovanie vyžiadanim dokladov k úhrade prepravného a inej odplaty alebo jej zadržania od odosielateľa resp. príjemcu zásielky, ako ani potvrdením o odsúhlasení sankcií, ktoré žalobca žiadal vyžiadať od žalovaného, nakoľko vzhľadom k právnemu posúdeniu veci išlo o dôkazy právne irelevantné, v dôsledku čoho bolo vykonanie dokazovania týmito listinnými dôkazmi neekonomické a neúčelné, a preto súd návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania uznesením na pojednávaní zamietol.

13. Podľa § 43a ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

14. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

15. Podľa § 261 ods. 1 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 756 Obchodného zákonníka, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ medzinárodná zmluva, ktorá je pre Slovenskú republiku záväzná a bola uverejnená v Zbierke zákonov, neobsahuje odlišnú úpravu.

17. Podľa Článku 1 ods. 1 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), tento Dohovor sa vzťahuje na každú zmluvu o preprave zásielok za odplatu cestným vozidlom, ak miesto prevzatia zásielky a predpokladané miesto jej dodania, ako sa uvádza v zmluve, ležia vo dvoch rôznych štátoch, z ktorých aspoň jeden je zmluvným štátom tohto Dohovoru. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na trvalé bydlisko a štátnu príslušnosť strán.

18. Podľa Článku 19 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), prekročenie dodacej lehoty nastane vtedy, keď zásielka nebola vydaná v dojednanej lehote, a pokiaľ lehota nebola dojednaná, keď skutočný čas prepravy s prihliadnutím na okolnosti a pri čiastkových nakládkach najmä s prihliadnutím na čas potrebný na zostavenie vozovej zásielky presahuje čas, ktorý možno očakávať od starostlivého dopravcu.

19. Podľa Článku 30 ods. 3 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), nárok na náhradu za prekročenie dodacej lehoty možno uplatniť len vtedy, ak sa dopravcovi zaslala písomná výhrada do 21 dní po tom, čo sa zásielka dala k dispozícii príjemcovi.

20. Podľa Článku 31 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), spory vzniknulé z prepráv podliehajúcich tomuto Dohovoru môže žalobca viesť, pokiaľ ich nevedie na súdoch zmluvných štátov určených dohodou strán, na súdoch toho štátu, na území ktorého má žalovaný trvalé bydlisko, hlavné sídlo podniku alebo pobočku alebo zastupiteľstvo, ktorých prostredníctvom bola prepravná zmluva uzavretá.

21. Podľa Článku 41 ods. 1 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), všetky dojednania, ktoré sa priamo alebo nepriamo odchyľujú od ustanovení tohto Dohovoru, sú, s výnimkou ustanovení článku 40, neplatné a právne neúčinné. Neplatnosť takých dojednaní nemá za následok neplatnosť ostatných ustanovení zmluvy.

22. Podľa Článku 41 ods. 2 Vyhlášky č. 11/1975 Zb. Vyhláška ministra zahraničných vecí o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), neplatné sú najmä všetky doložky, ktorými by sa dopravcovi postúpili nároky z poistenia zásielky alebo akékoľvek iné podobné doložky, ako aj všetky doložky prenášajúce dôkazné bremeno.

23. Podľa § 583 Občianskeho zákonníka, k zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Na zánik súd prihladne, aj keď to dlžník nenamietne.

24. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

25. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

26. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

27. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

28. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) <<https://www.epi.sk/zz/2013-21>> platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

29. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

30. Podľa § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

31. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

32. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

33. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o preprave a to na základe objednávky č. ST/125/2020 zo dňa 16.07.2020 a na základe objednávky č. ST/128/2020 zo dňa 17.07.2020, ktoré súd vyhodnotil ako návrhy na uzavretie prepravných zmlúv podľa § 43a Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že žalovaný oslovil objednávku žalobcu za účelom realizácie prepravy tovaru ako dopravcu. Žalobca tieto návrhy na uzavretie zmlúv prijal a to podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo možno vyvodit' jednak zo vzájomnej komunikácie strán sporu cez platformu

„platform.trans.eu“, resp. z konania žalobcu, ktorý jednu z dojednaných preprav vykonal sám a druhou prepravou poveril iného dopravcu.

34. Podľa § 756 Občianskeho zákonníka, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ medzinárodná zmluva, ktorá je pre Slovenskú republiku záväzná a bola uverejnená v Zbierke zákonov, neobsahuje odlišnú úpravu. Takouto medzinárodnou zmluvou je aj Dohoda o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), ktorá bola vyhlásená Vyhláškou Ministerstva zahraničných vecí č. 11/1975 Zb. Podľa článku 1 Dohovoru, tento Dohovor sa vzťahuje na každú zmluvu o preprave zásielok za odplatu cestným vozidlom, ak miesto prevzatia zásielky a predpokladané miesto jej dodania, ako sa uvádza v zmluve, ležia vo dvoch rôznych štátoch, z ktorých aspoň jeden je zmluvným štátom tohto Dohovoru. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na trvalé bydlisko a štátnu príslušnosť strán. Vzhľadom k tomu, že medzi zmluvnými stranami bola podľa obsahu zmluvy dojednaná zmluva o preprave tovaru za odplatu cestným vozidlom, pričom miestom prevzatia zásielok v oboch prípadoch bola Slovenská republika a miestom dodania v oboch prípadoch Spolková republika Nemecko, a všetky členské štáty EÚ k uvedenému Dohovoru pristúpili, má súd za to, že prednostná aplikácia Dohovoru na záväzkové vzťahy vzniknuté medzi stranami sporu je daná.

35. Podľa článku 31 ods. 1. Dohovoru, spory vzniknulé z preprav podliehajúcich tomuto Dohovoru môže žalobca viesť, pokiaľ ich nevedie na súdoch zmluvných štátov určených dohodou strán, na súdoch toho štátu, na území ktorého a) má žalovaný trvalé bydlisko, hlavné sídlo podniku alebo pobočku alebo zastupiteľstvo, ktorých prostredníctvom bola prepravná zmluva uzavretá, alebo b) leží miesto, kde sa zásielka prevzala na prepravu alebo miesto určené na jej vydanie; na iných súdoch nemôže žalobca spor viesť. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by sa strany sporu dohodli na tom, na súde ktorého zmluvného štátu sa má prípadný spor medzi stranami viesť, preto mal súd za to, že je splnená podmienka podľa písm. a) článku 31 ods. 1 Dohovoru, ktorá príslušnosť je daná miestom podnikania žalovaného, ktoré je na území Slovenskej republiky.

36. V konaní nebolo sporné ani to, že žalobca žalovaným objednané prepravy vykonal, v jednom prípade sám a v druhom prípade prostredníctvom iného dopravcu. Samotný Dohovor CMR sa vzťahuje len na zmluvy o preprave zásielok za odplatu cestným vozidlom, z čoho možno usúdiť, že aj v zmysle Dohovoru ide o odplatnú zmluvu o preprave, a preto žalobcovi za vykonané prepravy prináleží aj dojednaná zmluvná odplata a to vo výške 1.200,- eur a 1.400,- eur. V tejto súvislosti poukazuje ďalej na rozhodnutie: SR 2/2003, podľa ktorého, Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR) sa vzťahuje aj na spor o zaplatenie prepravného.

37. Obrana žalovaného v konaní spočívala v tom, že žalobca v oboch prípadoch preprav nedodrжал termíny vykládok, keď podľa potvrdených CMR listov bola vykládka v prvom prípade zrealizovaná 22.07.2020 miesto 20. - 21.07.2020 a v druhom prípade dňa 23.07.2020 miesto 21. - 22.07.2020, o 8:00 hod. Z uvedeného dôvodu si voči žalobcovi uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 100 % dojednaného prepravného, s čím žalobca podľa neho súhlasil, keď objednávku potvrdil. Súdu tiež predložil dva listy adresované žalobcovi zo dňa 02.09.2020, v ktorých poukázal na dojednané pokuty vo výške 1.200,- a 1.400,- eur s poukazom na dodanie tovaru po termíne. Uvedenú obranu žalovaného súd posúdil ako kompenzačnú námietku vznesenú v konaní, v dôsledku čoho bolo potrebné posúdiť, či žalovanému voči žalobcovi vznikli započítania spôsobilé pohľadávky.

38. Žalobca sa v konaní bránil, že na vykládky sa dostavil včas, čo preukazoval GPS súradnicami vozidiel, z ktorých vyplýva, že dňa 21.07.2020 sa o 13:04 hod nachádzal v mieste vykládky (termín vykládky v zmysle objednávky: 20. - 21.07.2020), pričom zo vzájomnej komunikácie prostredníctvom portálu platform.trans.eu tiež vyplýva, že bolo vodičovi oznámené, že by mal tovar vyložiť sám, čo však nebolo dohodnuté a tiež to, že po vyložení polovice nákladu mu bolo oznámené, že sa má vzdialiť od brány, nakoľko v ten deň s prácou končia a má sa vrátiť na druhý deň o 6:00 ráno za účelom vyloženia zvyšku nákladu. Z GPS súradníc druhého prepravujúceho vozidla vyplýva, že dopravca sa dňa 22.07.2020 o 12:49 hod. nachádzal v mieste vykládky (termín vykládky v zmysle objednávky 21. - 22.07.2020, 08:00 hod.), a avizoval žalovanému rovnakú situáciu ako v predchádzajúci deň, v zmysle ktorej mal vodič prepravovaný tovar vyložiť sám.

39. Súd posúdil nároky žalovaného uplatňované titulom zmluvnej pokuty ako nároky na náhradu za prekročenie dodacej lehoty, keďže tento nárok článok 19 Dohovoru CMR vyslovene zakotvuje,

príčom v zmysle článku 41 Dohovoru, všetky dojednania, ktoré sa priamo alebo nepriamo odchyľujú od ustanovení tohto Dohovoru, sú s výnimkou ustanovení článku 40, neplatné a právne neúčinné. Neplatnosť takých dojednaní nemá za následok neplatnosť ostatných ustanovení zmluvy. V tejto súvislosti súd opäť poukazuje aj na prednostnú aplikáciu medzinárodnej zmluvy pred Obchodným zákonníkom, vrátane v medzinárodnej zmluve upraveného inštitútu, pokiaľ ide o nárok na náhradu za prekročenie dodacej lehoty, preto súd ustanovenia o zmluvnej pokute obsiahnuté v Obchodnom zákonníku na prejednávany prípad neaplikoval. S uplatnením nároku na náhradu za prekročenie dodacej lehoty zároveň Dohovor zakotvuje v článku 30, v bode 3 prekluzívnu lehotu 21 dní, tzn., že nárok na náhradu za prekročenie dodacej lehoty môže byť uplatnený len vtedy, ak bola dopravcovi zaslaná písomná výhrada do 21 dní potom, keď bola zásielka daná k dispozícii príjemcovi, pričom deň vydania zásielky sa do uvedenej lehoty nepočíta. Včasným neuplatnením tejto náhrady v prekluzívnej lehote tento nárok zaniká. Ak je dodacia lehota prekročená, oprávnený musí preukázať vznik škody v príčinnej súvislosti s prekročením dodacej lehoty ako aj jej výšku, v dôsledku čoho je potom dopravca povinný uhradiť škodu do výšky dovozného. Vyššiu náhradu môže od dopravcu požadovať len vtedy, ak bola v nákladnom liste uvedená cena tovaru alebo osobitný záujem na dodaní, v dôsledku čoho potom dopravca ručí do výšky uvedenej hodnoty tovaru.

40. Ak bol teda termín vykládky prvej prepravy dojednaný najneskôr dňa 21.07.2020 a žalobca sa na vykládku v tento deň dostavil, potom prekluzívna lehota na uplatnenie nároku na náhradu za prekročenie dodacej lehoty začala plynúť dňa 22.07.2020 a uplynula dňa 11.08.2020. Ak by aj súd pripustil, že prvá vykládka bola dokončená (aj pre prekážku na strane prijímateľa) až dňa 22.07.2020, potom by prekluzívna lehota začala plynúť dňa 23.07.2020 a uplynula by dňa 12.08.2020. V prípade druhej prepravy, ktorej vykládka sa mala realizovať najneskôr dňa 22.07.2020 o 08:00 hod., pričom žalobca sa na miesto vykládky preukázateľne dňa 22.07.2020 hoci s oneskorením až okolo 12:49 hod. dostavil, tak prekluzívna lehota začala plynúť dňa 23.07.2020 a uplynula dňa 12.08.2020. Žalovaný však písomné uplatnenie nároku na náhradu za prekročenie dodacej lehoty v prekluzívnej lehote nepreukázal, uplatnil si tieto nároky voči žalobcovi až listami zo dňa 02.09.2020. Včasným neuplatnením práva zo strany žalovaného tak jeho právo po uplynutí prekluzívnych lehôt zaniklo, pričom na preklúziu práva je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

41. Zhrnúc a vyhodnotiac zistený skutkový stav tak dospel súd k záveru, že žalovanému voči žalobcovi nevznikli započítania spôsobilé pohľadávky, ktoré by bolo možné započítať voči pohľadávkam žalobcu. Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný zmluvne dojednané odplaty za vykonané prepravy žalobcovi nezaplatil ani len z časti, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 2.600,- eur (1.200,- eur + 1.400,- eur).

42. Pretože žalovaný svoj peňažný záväzok riadne a včas nesplnil, dostal sa podľa prvej vety § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka do omeškania, v dôsledku čoho má žalobca právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré súd žalobcovi priznal počnúc dňom 01.10.2020 tak ako žiadal žalobca, keď žalovaný bol v uvedenom čase už s oboma pohľadávkami žalobcu preukázateľne v omeškaní.

43. Okrem istiny a úrokov z omeškania si žalobca uplatnil aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok vo výške 40,- eur za každú vystavenú faktúru podľa § 369c Obchodného zákonníka, ktoré súd žalobcovi tiež priznal, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Pre úplnosť súd dodáva, že zakotvenie nároku na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky do Obchodného zákonníka bolo prijaté na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/77 EÚ o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, čím má táto odradiť dlžníkov od oneskorených platieb. Keďže každá uplatňovaná pohľadávka mala samostatný právny režim, je s každou aj spojené právo uplatňovať si nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pri omeškaní veriteľa, a preto ju súd za každú jednu uplatňovanú pohľadávku žalobcu aj priznal, celkovo teda vo výške 80,- eur (2 x 40,- eur).

44. Lehotu na plnenie žalovaného určil súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.